SZCZYPTA SOLI

PISMO DIECEZJALNEGO SANKTUARIUM ŚWIĘTEJ KINGI W NOWYM KORCZYNIE

Modlitwa

Litania do Świętej Kingi

... Święta Kingo, niepodzielnie oddana Bogu,
módl się za nami.

Święta Kingo, oblubienico Chrystusa,
módl się za nami.

Święta Kingo, posłuszna natchnieniom Ducha Świętego,
módl się za nami.

Święta Kingo, wierna czcicielko Trójcy Przenajświętszej,
módl się za nami.

Święta Kingo, pełna ufności w Bożą Opatrzność,
módl się za nami...

Żywot Świętej Kingi

Wszakże po upływie niedługiego czasu ponownie wpadła w te same nieszczęścia, jak przedtem; co stało się po to, by Bóg był pochwalony w niej i w swoich świętych... Miała bowiem pewnego demona dokuczliwego, złośliwego i równie bezwstydnego i wojowniczego. On z nią często rozmawiał, także niekiedy w obecności wielu z rodziny wspomnianej kobiety, wszakże był widziany przez nią, a przez nikogo poza nią.

Tenże demon wzbudzał w niej gwałtowny strach i obrzydzenie, miał bowiem niby wszystkie członki ciała, ale brak mu było kciuków u rąk, przybierał postać mężczyzny bądź w tunice, bądź w samej koszuli, czy inaczej, jak chciał; niekiedy z dobytym mieczem, czasem wywijając ostrzem, wykrzywiając swą twarz, jak chciał.

Ona, nieszczęśliwa i udręczona, niekiedy jawnie uciekała przed nim, z ogromnym krzykiem, a nawet gdy się żegnała krzyżem świętym,

demon, niezbożny i uparty, w podobny sposób się żegnał.

A jeden raz, kiedy rodzony brat rzeczonej kobiety spał w tym samym domu, by być dla niej jakąś pociechą i podczas pierwszego piania kogutów powiedział do niej: Nie bój się, bo już koguty pieją, wówczas demon zaraz dodał: Co z tego? Ja też zapieję jak kogut; i wszedłszy na żerdź, zaczął piać jako inny kogut".

(Źródło: *„Żywot i Cudy św. Kingi Księżnej Krakowskiej"* str. 281. tłumaczył Cecylian Niezgoda OFMCConv.).

Kościół Świętego Stanisława Biskupa i Męczennika. Diecezjalne Sanktuarium Świętej Kingi w Nowym Korczynie. Rys. Arch. Aleksandra Pabjan.

ROZWAŻANIE

„Przyjdźcie, bo już wszystko jest gotowe". (Łk 14, 17). Dlaczego Bóg wybiera ostatnich? Gdy pierwsi odmawiają, ci przyjmują zaproszenie. Drzwi uczty, ciasne i zamknięte dla sytego, stoją otworem dla nieszczęśnika, który jest głodny. Jakie są powody odmowy: posiadanie, handel i przyjemności. Uczta jednak została już przygotowana i musi być wykorzystana. Skoro pierwszy zaproszony, sprawiedliwy Izrael Prawa, nie przychodzi, zaproszenie przyjmą ostatni i odrzuceni, których Jezus otacza swą opieką. Jako że wciąż jest miejsce, zaproszenie zostanie rozciągnięte na pogan. W trzech wezwaniach można dostrzec trzy momenty historii zbawienia. Pierwszy to czas Prawa, które nikogo nie zbawia, ale prowadzi do Pana (Ga 3,21), ukazując grzech. Drugi to czas Jezusa, bardzo krótki *(„co prędzej", w. 21)*, prowadzący do zbawienia tych, którzy mieli jakieś przeszkody. Trzeci to czas Kościoła, w którym wykluczeni, czyli poganie, są wręcz przymuszani do wejścia. Tak objawia się tajemnica Boga, Ojca wszystkich, który chce, aby wszyscy byli zbawieni. Ucztą królestwa Bożego jest zbawienie (por. Łk 13,22-30). Na pytanie, czy „tylko nieliczni będą zbawieni" (Łk 13,23), Jezus odpowiada, że wszyscy są wezwani i to w trzech różnych momentach. W domu Ojca jest zawsze miejsce, dopóki wszystkie Jego dzieci nie zasiądą do stołu.

On nie wyłącza nikogo. Wyklucza się tylko ten, kto sam odmawia. Dlatego zamiast pierwszych, którzy odmówili, zaproszenie przyjmą inni. Pierwsi wejdą na ucztę, kiedy poczują się wyłączeni przez swoje własne odrzucenie, to znaczy, kiedy znajdą się w takim samym stanie, jak ostatni. Brama zbawienia jest ciasna, a przechodzi nią tylko ten, kto ma ducha pokory (ww. 7-11) i bezinteresowności (ww. 12-14). Jest to lekarstwo, które usuwa nadęcie wodnej puchliny faryzeusza i pozwala spożywać chleb Królestwa. Ten chleb stanowi wyraźną aluzję do Eucharystii, którą wspólnota ubogich Jerozolimy sprawuje z radością i prostotą serca (Dz 2,46).

ks. Paweł Majewski

Sprawozdanie ze 113. Czuwania ku czci św. Kingi w Nowym Korczynie.

We wtorek, 6 października 2026 r. odbyło się po raz 113. Czuwanie w Diecezjalnym Sanktuarium Świętej Kingi w Nowym Korczynie. O godzinie 17.00 rozpoczęliśmy Adorację Najświętszego Sakramentu w ciszy, uczestnicy mieli możliwość przystąpienia do sakramentu pokuty i pojednania. W modlitwie różańcowej, powierzaliśmy Najświętszej Maryi Pannie szczególnie polskie rodziny. Prosiliśmy o Boże błogosławieństwo i wszelkie łaski dla Ojca Świętego, Biskupów, Kapłanów, Misjonarzy, Kleryków naszego Kieleckiego Seminarium. Modliliśmy się także w intencji dzieci przygotowujących się do pierwszej komunii świętej oraz kandydatów do sakramentu bierzmowania.
W Ewangelii dzisiejszego dnia czytamy, że, *„Maria obrała najlepszą cząstkę, której nie będzie pozbawiona». (Łk 10, 42),* Maria zrozumiała i może powiedzieć: *„Ty jesteś ze mną!”*, dlatego *„nie brak mi niczego!”* (Ps 23, 4. 1). Prawdziwym dziedzictwem ziemi obiecanej jest sam Pan. On jest prawdziwym odpoczynkiem człowieka, jego siódmym dniem. Święty Augustyn wkłada w usta Jezusa słowa zwrócone do Marty: *„Ty żeglujesz, ona jest w porcie”.* Jesteśmy stworzeni do tego, by kochać Boga całym sercem. Cały otaczający nas świat został stworzony tylko do tego celu i dlatego jesteśmy niespokojni, dopóki nie spoczniemy w Nim. Wobec Niego wszystkie inne rzeczy obiecane i darowane są zwykłym zadatkiem, niczym pierścionek zaręczynowy dla oblubienicy. Jest On naszym dziedzictwem, które trwa na zawsze. Jest *„skarbem niewyczerpanym w niebie, gdzie złodziej nie ma dostępu ani mól nie niszczy”* (Łk 12,33). Serce Marii jest już tam, gdzie jest jej skarb (Łk 12, 34). Wybrała ona Pana, który jest początkiem i końcem wszystkiego. Wolała źródło wody niż nieszczelne zbiorniki, zbudowane z wielkim trudem, które jednak nie zatrzymują wody (Jr 2, 13). Tutaj czerpie i żyje. Przyjmuje Jezusa, jak sama czuje się przyjęta i słucha słowa, które włącza ją w Jego drogę: *„Idź i ty czyń podobnie”* (w. 37). Maria staje się domem, który przyjmuje wszystkich. Dom ten zapowiada to, co będzie na końcu, kiedy wszyscy zgromadzeni, przyjęci i zarazem przyjmujący, będą otrzymywać i dawać miłość.
Liturgię Słowa przygotowało Towarzystwo Miłośników Ziemi Korczyńskiej. Naszą modlitwę w Sanktuarium zakończyliśmy Apelem Jasnogórskim. Uczestnicy otrzymali także kolejny, 76. numer pisma wydawanego w naszym Sanktuarium – „Szczypta Soli”. Serdecznie zapraszam Kapłanów i Wszystkich Pielgrzymów na kolejne czuwanie 3 listopada 2026 r. Święta Kingo, uproś nam łaskę wiary, abyśmy chętnie spieszyli bliźnim z pomocą.
.
Ks. Paweł Majewski
Kustosz Diecezjalnego Sanktuarium Świętej Kingi w Nowym Korczynie.

PIEŚŃ

REF: **Misjonarz nie opuści w potrzebie D A G D**
ponieważ oddał życie Chrystusowi. G D h A
Głosi światu Dobrą Nowinę, D A G D
Niosąc miłosierdzie człowiekowi. h A G-A-D

1. Misjonarze afrykańscy mają twarze polskich dzieci. h A G-A-h
Misjonarze afrykańscy są gotowi świat przemierzyć, h A G-A-D
aby wszystkim ludziom zanieść G A
miłość, radość i nadzieję, fis h
aby każde dziecko mogło żyć w pokoju. G A h A

2. Misjonarze afrykańscy mają serca polskich dzieci. h A G-A-h
Są wrażliwi na cierpienia i tęsknoty h A G
bliźnich w świecie. -A-D
Niosą pomoc i nadzieję, G A
tam, gdzie smutek wnoszą radość, fis h
by rozpalić w sercach płomień miłosierdzia. G A h A

3. Misjonarze afrykańscy mają dłonie polskich dzieci h A G-A-h
i z odwagą pomagają w trudnych chwilach. h A G
radość wzniecić -A-D
Aby Chrystus zakrólował G A
także gdzieś na krańcach świata, fis h
byśmy mogli z miłosierdziem wspomóc brata. G A h A

4. Śpiewaj Panu chwałę G-A-D
Jego Imię chwal. G-A-D
Boże miłosierdzie G-A-h
światu daj. e A.

****

ks. Paweł Majewski

Kolejne czuwania: 1 grudnia 2026 r., 5 stycznia 2027 r.